

[Marinus Larsen.]

og folkestyre, og det må betyde, at adgangen til at deltage i styrelsen af forskellige anliggender må være mulig for alle uanset deres økonomiske stilling. Hvis det ikke er tilfældet, forekommer det mig, at folkestyret har slagside.

Så hævder man også, at det er et brud på et ganske bestemt princip, hvis man gør den slags ting lønnede. Man har forlængst brudt dette princip, idet man har vedtaget på forskellige områder at yde betaling for arbejdet. Jeg tænker her på borgmestre, sognerådsformænd, formænd for sociale udvalg o. s. v.; man har jo vedtaget at yde dem et honorar for deres arbejde. Skulle der så være noget urimeligt i, at f. eks. formanden for en skolekommission eller formanden for et vejudvalg, som også må ofre sin tid, bliver honoreret i samme forhold som f. eks. formanden for et socialt udvalg? Jeg synes, det er ganske rimeligt, at man yder erstatning, når der er tale om tab af arbejdsfortjeneste. Jeg vil nødig tro, at modstanden mod dette skulle hidrøre fra, at man ikke gerne ser, at mindre-bemidlede i så vidt et omfang som muligt deltager i administrationen, for hvis det er tilfældet, hvad jeg nu ikke kan tro, er denne opfattelse til skade for demokratiet.

Jeg er også bekendt med, at man indenfor amtsrådene i mange tilfælde og i en lang årrække har ydet amtsrådsmedlemmer honorar for at deltage i amtsrådsmøder eller i udvalgs møder, hvortil amtsrådet har valgt dem. Jeg kan nævne f. eks. sygehusbestyrelsesmedlemmer. Der er mange af dem, der får honorar, når de deltager i møder på amtsrådets vegne. Jeg mener derfor, det er beklageligt, at man ikke på rigsdagen har kunnet opnå fuld enighed om et lovforslag som dette, som jeg synes er både retfærdigt og rimeligt.

At Aarhus kommune nu efter ønske får adgang til, udover hvad der før har været tilfældet — den har tidligere haft adgang til at oprette en magistratsordning —, at yde rådmandene et honorar og ligeledes pension efter en årrækkes virksomhed, synes jeg også er en naturlig udvikling. Vi ved jo, at en mand, der har siddet i en årrække som rådmand, har vanskeligt ved at vende tilbage til det erhverv, han har måttet forlade, da han lod sig vælge til rådmand. Stillingen som råd-

mand i en så stor kommune som Aarhus vil jo medføre, at den pågældende helt eller delvis må opgive sit erhverv for at kunne bestride denne plads, og så er det kun rimeligt, at man giver ham erstatning, så at han, når han træder tilbage efter den tjeneste, han har ydet samfundet, får mulighed for at klare sig.

Hvad angår ændringerne vedrørende styrelsen af de købstadkommunale havne, har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. De foreslåede ændringer betyder en forenkling og tillige en lille indrømmelse til det kommunale selvstyre, idet man nu får adgang til at udleje arealer for 15 år mod tidligere kun 10 år. Jeg havde ikke haft noget imod, at det var blevet for en endnu længere årrække, da det ville have lettet arbejdet for havnebestyrelserne, men det er, hvad det har været muligt at opnå i det udvalg, der har haft med sagen at gøre.

Hvad angår forslag til lov om ændring i landkommunernes styrelse, kan jeg henholde mig til, hvad jeg har sagt om lovforslaget om købstadkommunernes styrelse angående adgangen til at yde erstatning for tab af arbejdsfortjeneste.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale de to foreliggende lovforslag til velvillig og hurtig behandling og vedtagelse i det høje landsting, så at de kan blive til lov i indeværende rigsdags-samling. Jeg mener, det er rimeligt.

Jens Jensen: De to lovforslag, vi nu behandler, er jo gennemdrøftet og gennemdiskuteret i ca. 3 måneder i folketinget. Jeg er i og for sig ikke på nogen måde overrasket over, at det har taget så lang tid, jeg havde egentlig ventet, at lovforslagene ikke var kommet længere end til folketinget i år. Jeg tror også, det ville have været den bedste løsning for det kommunale selvstyre, hvis sagen foreløbig var blevet stillet i bero.

Jeg forstår særdeles godt den højtærede indenrigsministers betænkeligheder ved at fremsætte disse to lovforslag. Ministeren er jo gammel kommunalmand, og det, der sker gennem disse to love, er, at man går bort fra det princip, at de kommunale hverver ulønnede — et princip man gennem mange år har holdt fast ved og egentlig fra alle partiers side har givet støtte og været godt tilfreds med. Nu vil man altså gå over til at